

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

Ս Տ Ր Ջ Ա Ն Ք

Ո՛չ ես նայիլ, ո՛չ առաջ
 Անիմացուած նամբայէն,
 Ու ապրուած հէ՛ք բոպէն
 Թաղել հոգւոյդ մօխիրին...
 Ա՛լ չսպասել, ա՛լ չերթալ
 Ո՛չ յոյսերու, ո՛չ տենչերու հմայփին,
 Ա՛լ չընիւսել խաբկանփիղ անունն աղու բառերով:
 Ա՛լ մերկանա՛լ, մերկանա՛լ
 Պարաւանդող կապերէն
 Պսակներէն փառփերուդ...

Հիմա լոյս է, արեւծագ,
 Ի՛նչպէս պայծառ ամէն ինչ,
 Որքան ըլլայ քեզմէ հեռու,
 Քեզմէ գաղտնի, մերժուած,
 Ինչ որ երբեմն ուզեցիր,
 Ափսոսացիր չունենալուդ զայն քու մօտ:

Հիմա լոյս է քու հոգիիդ տանարին,
 Երբ ուխտաւոր մ'իսկ չունիս,
 Երբ չուզեցիր ունենալ,
 Ձգեսնրած, փրբերած
 Քու հոգիիդ վասնումով
 Կարաւանները բոլոր:

Այսպէս լաւ է ամէն ինչ.
 Քու աղօթքդ իսկ ընդունող
 Աստուածն ալ մէջդ է եկած:

Պ. ՀԱՅԿՍՋՆ

